

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.284/1
van 28 mei 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de nadere voorwaarden en procedure om subsidies toe te kennen
voor projecten die cultuureducatie van onderwijsinstellingen
stimuleren’

Op 30 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de nadere voorwaarden en procedure om subsidies toe te kennen voor projecten die cultuureducatie van onderwijsinstellingen stimuleren’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 22 mei 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 mei 2014.

*

1. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 25 mei 2014 tot gevolg hebben dat de regering, sedert die datum, niet meer over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

*

2. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om de nadere voorwaarden en procedure te bepalen om subsidies toe te kennen voor projecten die cultuureducatie van onderwijsinstellingen stimuleren. Het ontwerp bepaalt de procedurele en inhoudelijke criteria waaraan een projectaanvraag moet voldoen om in aanmerking te komen voor een subsidie.

4. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel X.1 van het decreet ‘betreffende het onderwijs XXIV’.¹

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

5. In artikel 2, tweede lid, van het ontwerp moeten de woorden “*minstens een en maximum*” worden weggelaten, aangezien uit artikel 2, derde en vierde lid, blijkt dat er steeds twee oproepen per jaar worden gelanceerd.

¹ Op dit ogenblik is het decreet “betreffende het onderwijs XXIV” nog niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Het werd aangenomen in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 23 april 2014 (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2422/14) en zou bekrachtigd en afgekondigd zijn door de Vlaamse Regering op 25 april 2014.

Artikel 5

6. De eerste zin van artikel 5, eerste lid, van het ontwerp dient te worden weggelaten aangezien hij artikel X.1, eerste lid, derde zin, van het onderwijsdecreet XXIV parafraseert waarin tevens wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een maximale subsidie van vijfduizend euro per project cultuureducatie en per jaar verleent.

Artikel 6

7. Artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp verwijst naar artikel X.1, vierde lid, 2° tot en met 5°, van het onderwijsdecreet XXIV. Artikel X.1 van het decreet bevat evenwel geen vierde lid. Er moet verwezen worden naar artikel X.1, eerste lid, vijfde zin, 2° tot en met 5°, van het decreet.

Artikelen 7 en 8

8.1. De artikelen 7 en 8 van het ontwerp regelen de controle op en de terugbetaling van de subsidies.

8.2. De artikelen 11 tot 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’ leggen de beginselen vast inzake de aanwending van, de controle op en de eventuele terugbetaling van toegekende subsidies.

Het overnemen, het parafraseren of het bevestigen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze er inzonderheid aanleiding toe zijn dat later uit het oog wordt verloren dat alleen de hogere regelgever dat voorschrift kan wijzigen. Ook kan die werkwijze verwarring doen ontstaan over het ogenblik van inwerkingtreding van het betreffende voorschrift.

Enkel wanneer zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid of een goed begrip van de ontworpen regeling of omwille van de rechtszekerheid, kan het overnemen van bepalingen van een hogere regeling worden gebillijkt, in welk geval de aard van de bepalingen die worden overgenomen dient te worden aangegeven (“overeenkomstig ...”).

Aldus zou aan artikel 7 respectievelijk artikel 8 van het ontwerp de zinswending “Overeenkomstig artikel 12 van de wet van 16 mei 2003 ...” respectievelijk “Overeenkomstig de artikelen 11 en 13 van de wet van 16 mei 2003...” moeten worden toegevoegd.

8.3. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat de begunstigde van de subsidie de controle dient te aanvaarden door het Rekenhof.

Het is niet duidelijk wat de rechtsgrond voor het toewijzen van deze bevoegdheid aan het Rekenhof zou kunnen zijn. De taken van het Rekenhof worden bepaald bij artikel 180, tweede lid, van de Grondwet en bij artikel 10 van de wet van 16 mei 2003. De artikelen 11 tot 14 van de wet van 16 mei 2003, die algemene bepalingen inzake de controle op het verlenen en het gebruik van de door de gemeenschappen en gewesten toegekende subsidies bevatten, kennen in dit verband in elk geval geen opdracht toe aan het Rekenhof.

Weliswaar verleent artikel 180, vijfde lid, van de Grondwet, het decreet de mogelijkheid om bijkomende taken toe te kennen aan het Rekenhof. Er is evenwel thans geen decretale rechtsgrond voorhanden voor de in artikel 7 van het ontwerp vermelde taak van het Rekenhof.

De vermelding van het Rekenhof dient dan ook te worden geschrapt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME